

ника) разказовалъ онова, што билъ видѣлъ самъ или што чулъ отъ други. Въ негови ти раскази твърдѣ живо са описани прави ти и обичаи ти на рицари ти: какъ тии живѣли въ укрѣпени ти си сгради, какъ ходили на война, какъ се бияли, какъ се веселили на игри ти и пр. Отъ нѣмски ти лѣтописци достоенъ за забѣлѣжаніе е *Отонъ Фрейзингенскій*, браточедъ на царь Конрада III Хохенштауфена; той между друго то разказва работи ти на Фридриха Барбаруеа.

Поезия. Между това доклѣ книжовна та работа и боравање то съ наука та се съсрѣдоточавали въ рѣцѣ тѣ на духовенство то, у миряне ти цѣновала поезия та. Ония поети, които принадлежали на рицарско то съсловие, обикновено въспѣвали любовъ та камъ жени ти, рицарски ти подвиги, а понѣкога въ стихотворения та си смѣло укорявали и недостатѣци ти на съврѣмenniци ти; тии се наричали въ Франция *трубадури*, а въ Германия *минезенгери*. Такъви поети често живѣли отъ мѣсто на мѣсто по чужбина, ходили отъ една укрѣпена сграда въ друга и навсѣдѣ били добри гости, най-много въ празнични дни. Тамъ тии гледали да си покажатъ искусство то, и понѣкога влизали въ прѣпирня единъ съ другъ.

Други поети въспѣвали най-много старо то врѣме, и писали въ стихове баснословни ти приказки за свои ти юнаци. Въ Франция за първъ юнакъ на поетически ти приказки билъ Карлъ Великий и негови ти дванадесетъ паладини или рицари; отъ тѣхъ най-много се прочулъ Роландъ, за когото извадили особна поема или пѣсня.

Пѣсень та за Роланда въспѣва послѣдни ти подвиги на юнакъ тѣ. Карлъ Великий, като побѣдилъ испански ти арапе повдигналъ друга война назадъ въ Франция; въ ариергарда та той оставилъ внукъ тѣ си Роланда, неговий приятель Оливие и други ти паладини. Единъ отъ царски ти боляре, Ханелонъ, врагъ на Роланда, направилъ съза-